

hænger af Fremtiden. Jeg skal derfor ikke komme ind paa en nærmere Omtale af dens Forbindelse med Samarbejdet, det vil afhænge af, hvorledes Partiet vil stille sig i Fremtiden.

Alle ved, at Venstre er ikke nok til at skabe et Regeringsflertal efter dette Valg, alle ved, at i det heldigste Tilfælde kommer Venstre ind med et Mindretal, og Venstre ved ogsaa, at det vil blive Mindretal i Landstinget. Altsaa, Venstre er ikke nok, Venstre maa søge sig Forbindelser for at kunne skabe et regeringsdygtigt Flertal her i Tinget. Og der har Venstre to Veje at gaa. Den ene er anvist af Venstremanden, Landstingsmand Hauch, som holdt en Tale i Viborg, hvori han roste Indenrigsminister Rode, og hvori han forklarede, at det Samarbejde, der var kommet i Stand mellem de Radikale og Venstre med Hensyn til Jordlovene, er et Fingerpeg i den rigtige Retning. Denne Venstremands Udtalelser er jo for saa vidt bemærkelsesværdige, som de altsaa begynder med at rose Indenrigsministeren og ender med at slaa fast som en Form for Venstrepolitik, at det Samarbejde, der fandt Sted om Jordlovene, og hvor Venstre i saa mange Maader bøjede sig ind imod de Radikale, var et Fingerpeg i den rigtige Retning, men jeg nægter ikke, at hvis man kan faa Venstre med til dette, hvis man er i Stand til at faa Venstres Landbostand med til at rose den nuværende Indenrigsminister og til at hævde det Standpunkt, at periodiske Vurderinger er den rigtige Vej at gaa videre ad, ligesom at en delvis Indrømmelse til Ekspropriationsparagraffen er den rigtige Vej at gaa ad, saa har de to mellemste Partier en skøn Chance for at danne Regeringsparti efter Valgdagen. Men jeg har mine stille Tvivl. Jeg tror ikke, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) vil gaa med dertil. Jeg tror for øvrigt, at der er adskillige andre, der heller ikke gaar med dertil, selv om jeg er overbevist om, at der staar adskillige bagved Landstingsmand Hauch. Jeg er overbevist om, at han aldrig faar Venstrepartiet som Helhed med. Der vil absolut ske det, at den Dag, Venstre skal ud i denne Manøvre, er Venstre delt, det er delt i dem, der naturligt hører hjemme i de radikale Kredse, og dem, der hører hjemme i de mere moderate Kredse.

Den anden Vej er at skabe et Regeringsparti her i Folketingssalen sammen med os andre. Nu ved jeg nok, at det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo), der

er saadan en Slags politisk-erotisk Hamster, der stadig i sine forskellige Udtalelser om de politiske Forhold mellem Partierne kommer med en eller anden skøn, somme Tider bibelsk Lignelse om al den Kærlighed, der svirrer rundt i Luften, og alle disse Tilbøjeligheder, som den ene har overfor den anden, en af de nærmeste Dage vil kommentere dette Afsnit paa den fornøjelige Maade, hvorpaa han nu en Gang tager den Slags. Jeg har for øvrigt meget mere Sympati for det ærede Medlem fra Esbjerg end for mange andre, der lever under uheldige ægteskabelige Forhold. Det ærede Medlem er, som vi alle sammen ved, bundulykkelig i sit Ægteskab med dette Ministerium, og han føler Trykket af denne Mesalliance hver Dag i Aaret og udløser ikke sjælden sit forbitrede Sind i sit Organovre i Esbjerg; han skriver ikke Romaner, hvori han angriber sin troløse Ægtehalvd, men han hengiver sig til forskellige Betragtninger over, hvor slemt de har det hos andre, og hvor uheldigt der elskes et eller andet Sted i Verden, og derigennem finder han en vis Trøst i sin egen Ulykke. Det finder jeg er en smuk og pæn Tanke hos det ærede Medlem. Det er meget pænere end at angribe Ægtefællen systematisk. Der er efter min Mening praktisk ikke anden Vej for Venstre at gaa end enten at gaa med de Radikale eller med os. Der kan, saaledes som Stemningen er her i Landet, ikke paa anden Maade dannes et Regeringsparti her paa Rigsdagen af den Natur, at det raader over Flertallet her i Tinget. Derpaa maa man indrette sig ogsaa fra Venstres Side, og det maa man have Tanken henvendt paa ogsaa nu. Det er ikke nok at kunne rage og skrabe sig et Flertal sammen mod et Regeringssystem. Det er ikke parlamentarisk nok. Derpaa prøves en Politiks Bæreevne ikke, men den prøves paa, om man er i Stand til at skabe her i Folketingssalen et Flertal, som er et Udtryk for en parlamentarisk Enhed, som er i Stand til at holde en Regering oppe og modstaa de Angreb, som fra Oppositionens Side rettes paa den. Det forekommer mig, at der fra Venstres Side sker mange Forsyndelser derimod, idet man ganske lader dette sidste ude af Betragtning. Jeg er overbevist om, at hvis man ikke her søger at bedre noget paa det og kommer til at beskæftige sig mere med den parlamentariske Side af Sagen, d. v. s. Forholdene efter den næste Valgdag, vil man let kunne give det nu-